

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

19-25 вересня
Юліанський календар (Старий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>19 вересня</u>	<u>3</u>
<u>20 вересня</u>	<u>7</u>
<u>21 вересня</u>	<u>11</u>
<u>22 вересня</u>	<u>14</u>
<u>23 вересня</u>	<u>17</u>
<u>24 вересня</u>	<u>22</u>
<u>25 вересня</u>	<u>26</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>29</u>

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

19 вересня

Неділя 13

1Кор 16, 13-24

Мт 21, 33-42

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше послання апостола Павла до Коринтян 16, 13-24

Браття, чувайте, стійте у вірі, будьте мужні, кріпіться. Нехай усе у вас діється в любові.

А благаю вас, брати: Ви знаєте родину Степани, що вона первісток Ахаї і що вони віддали себе святим на службу; то щоб і ви також піддавалися таким людям і кожному, хто трудиться та працює з ними. Я тішуся приходом Степани, Фортуната й Ахаїка: вони вашу неприявність заступили, бо заспокоїли мій дух і ваш. Отож, шануйте таких.

Вітають вас Церкви азійські. Вітають вас у Господі сердечно Акила і Прискилла з їхньою домашньою Церквою. Всі брати вас вітають. Вітайте один одного святим цілунком. Привіт моєю рукою, Павловою.

Як хтось не любить Господа, анатема на нього! «Маран ата!»

Благодать Господа Ісуса з вами! Любов моя з усіма вами у Христі Ісусі!

Євангеліє від Матея 21, 33-42

І сказав Господь: “Слухайте іншу притчу. Був один чоловік-господар, що насадив виноградник. Він обвів його огорожею, видовбав у ньому чавило, вибудував башту, винайняв його виноградарям і відійшов.

Коли ж настала пора винозбору, послав він слуг своїх до виноградарів, щоб узяти від них плоди, йому належні. А виноградарі, схопивши його слуг, кого побили, кого вбили, кого ж укаменували. Тоді він послав інших слуг, більше від перших, але ті вчинили й з ними те саме. Наприкінці послав до них свого сина, кажучи: Матимуть пошану до мого сина. Та виноградарі, узрівши сина, заговорили між собою: Це спадкоємець. Нумо, вб'ємо його й заберемо собі його спадщину. І взявши його, вивели геть з виноградника й убили. Отож, коли прибуде господар виноградника, що зробить з тими виноградарями?”

“Лютих люто вигубить”, – відповіли йому, – “а виноградник винаймуть іншим виноградарям, що будуть давати йому плоди його своєчасно.”

Тоді Ісус сказав їм: “Чи в Письмі не читали ви ніколи: Камінь, що відкинули будівничі, став каменем наріжним? Від Господа це сталось і дивне в очах наших.

Розважання від Скинїї

Притча про виноградарів розповідає нам про тих первосвящеників і книжників, які були покликані працювати в Божому винограднику, але не приносили належних плодів. Бо навчали народ не Божих Заповідей, а людських передань. Плели важкі тягарі для людей, а самі і пальцем їх не торкалися. Вони не входили в Царство Боже і закривали дорогу іншим. Бог Отець послав їм своїх слуг – пророків, але вони їх не слухали, не шанували і не наvertалися. Коли прийшов час, Бог послав Свого Сина Ісуса. Та вони не визнали в Ньому Месію, на прихід якого так чекали. Ісус знайшов людей змученими та розпорошеними, наче овець, що не мають пастуха. Які плоди міг приносити такий виноградник?

Притча також розповідає історію кожної людини. Виноградником є все, що Бог дає нам: здоров'я, краса, здібності, час, можливості. Господь насаджує цей виноградник, огороджує його, будує башту та чавило і відходить. Бог дає людині все, що потрібне для життя і щастя, усе, щоб процвітати і приносити плоди. Всемогутній Бог відступає і дає можливість людині вибирати, що робити. Він не контролює, не вказує, не вимагає і не наполягає. Покірно відходить, довіряє.

Є поміж нас виноградарі, які трудяться сумлінно, дбають про виноградник, мудро ним керують. Вони отримують

великі плоди і вчасно віддають їх Богові, бо розуміють, що не є власниками виноградника – лиш його винаймачами.

А люті будуть люто вигублені. Хто не будує своє життя на твердій основі, на наріжному камені, на Ісусі Христі, той зазнає поразки. Хто марнує таланти, отримані від Бога, чи застосовує їх для творіння зла, не може принести добрих плодів. Хто не усвідомлює, що все, що має і досягнув, є Божим даром, привласнює собі Божу славу. Такий обманює себе. Нічого доброго людина не може зробити сама від себе. Не маємо чим пишатися перед Богом. Дивні Його дороги в очах наших.

20 вересня

Понеділок

2Кор 12, 10-19

Мр 4, 10-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге послання апостола Павла до Коринтян 12, 10-19

Браття, тому я милуюся в немочах, у погорді, у нестатках, переслідуваннях та скорботах Христа ради; бо коли я немічний, тоді я міцний.

Я, хвалившись, видався безумним! Та ви мене примусили до того. Ви бо повинні були мене хвалити, тому що я нічим не гірший від тих «архиапостолів», хоч я і ніщо. Ознаки апостола виявилися між вами: в усякому терпінні, в знаках, чудах та силах. Чим бо ви були менші від інших Церков, - хіба тим, що я не був для вас тягарем? Простіть мені цю кривду!

Оце втретє я готовий прийти до вас, і тягарем не буду, бо шукаю не вашого, а вас. Не діти повинні збирати батькам маєтки, а батьки дітям. Я радо витрачусь і сам себе пожертвую за ваші душі; якщо я люблю вас більше, то мав би бути менше люблений? Та нехай буде, що я не обтяжав вас, але, бувши хитрим, узяв вас підступом. Чи я вас використав через когось із тих, що до вас послав? Я ублагав

Тита і з ним послав брата. Хіба Тит вас використав? Хіба ж ми не тим самим ходили духом? Не тими самими слідами? Віддавна вже думаєте, що ми виправдуємося перед вами. Ми перед Богом у Христі говоримо; а все вам, любі, на збудування.

Євангеліє від Марка 4, 10-23

А коли був Ісус насамоті, спитали його ті, що були біля нього разом із дванадцятьма, про притчі. І він сказав їм: Вам дана тайна Божого Царства; для тих же, що осторонь, усе стається притчами, щоб вони дивлячись, не бачили, слухаючи, не зрозуміли, щоб, бува, не навернулись, і щоб їм не простилось.

І сказав їм: Не розумієте цієї притчі? Як же тоді вам розуміти всі притчі? Сіяч сіє слово. Ті, що край дороги, де сіється те слово, коли почують слово, - зараз же сатана приходить і забирає посіяне в них слово. Так само посіяне на каменистому ґрунті, - це ті, що, як почують слово, зараз же з радістю його приймають, але не мають коріння у собі й непостійні, тож згодом, коли стається утиск чи гоніння за слово, вони негайно ж зневірюються. Ще інші, посіяні між терня, це ті, що чули слово, але ось клопоти світу цього, принада багатства й жадоба інших речей, увійшовши, заглушують слово, і воно стає неплідним. А що посіяні на добру землю, - це ті, які чують слово, його приймають, отож і приносять плід: той у тридцять, той у шістдесят, той у сто разів більше.

І говорив їм: Хіба приносять світло на те, щоб поставити його під посудом або під ліжком, а не на те, щоб поставити його на свічнику? Немає бо нічого схованого, що не мало б стати явним, ані немає нічого тайного, що у наявність не вийшло б. Хто має вуха слухати, хай слухає!”

Розважання від Скинїї

Чому Ісус говорив до людей саме притчами? Одним із значень слова *притча* є уподібнювати чомусь, ставати як щось. Отож, Господь, розповідаючи притчі, уподібнював неземні, духовні, невидимі речі видимим, земним речам.

Навіщо було все так ускладнювати? – питаємо ми. Якби Господь зробив Святе Письмо таким простим і зрозумілим як табличку множення, то це не спонукало би нас знову й знову шукати Його на сторінках Біблії. Це було б нецікаво. Однак Бог хоче, щоб ми шукали Його і поступово віднаходили ці духовні перлини, які Він там заховав.

Що це за такий необережний Сіяч, який сіє де завгодно? Це Господь. Зерно – це Слово Боже. Ґрунт – це людські серця. Зерно падає край дороги, на кам'янистий Ґрунт, у тернину і на добру землю.

Бог сіє всюди, для Нього немає втрачених та безнадійних людей. Чи ми не поділяємо людей на 1-ий, 2-ий, 3-ий сорти? Чи є люди, на яких ми махнули рукою? Край дороги – це серця людей, життя яких проходить біля Ісуса, а не з Ним. Ісус казав: *Я дорога, правда і життя*. Проте ця дорога не

перетинається з Ісусом.

Кам'янистий ґрунт – це ґрунт, де мало доброї землі, це закам'яніле серце, де зерно (Слово Боже) не може зачепитись та пустити коріння. Можна захоплюватись Словом Божим, але не поринати в його глибіню. *Між терен* – це клопоти віку цього, які заглушують Слово. Різні справи можуть заплутувати та зв'язувати, у нас *не вистачає часу* на Боже Слово, є набагато важливіші справи: навчання, праця, стосунки, домашні клопоти, телебачення, інтернет.

Яку ж землю можна назвати доброю, куди западе Слово? *Це зорана та погноєна земля*. Однак духовна оранка – це болісний процес. Коли плуг Господній проходить по землі, він врізається в її глибіню та з силою викорчує все, що є зайвим, та все, що було приховане. Щоб стати добрим ґрунтом, потрібно дозволити Господу зорати серце та визволити його від каміння та іншого бруду, який роками там накопичувався. Коли нам важко або боляче, це найплідніший час для Слова Божого.

Господи, я готовий до орання в моєму серці, зроби з мене добрий ґрунт, щоб я приніс Тобі добрий плід.

21 вересня

Вівторок

Різдво Богородиці

Флп 2, 5-11

Лк 10,38-42; 11,27-28

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Филип'ян 2, 5-11

Браття, плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі. Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж - хресної. Тому і Бог його вивищив і дав йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.

Євангеліє від Луки 10,38-42; 11,27-28

Коли ж вони були в дорозі, він увійшов в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою

прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.”

Озався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.”

Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Розважання від Скинї

Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі, – закликає Апостол. А про що думає Ісус? Ми не можемо чути думки інших людей, а що вже казати про думки Бога?! Нам би пасувало промовити разом із псалмопівцем: *Як мені тяжко думки твої збагнути, Боже! Яка їх сила! Я полічив би їх, та їх від піску більше* (Пс 139,17-18). Але Слово Боже ніколи не вимагає від нас нічого нездійсненного! Як можемо довідатись про думки іншої людини? Через спілкування, через спільне проведення часу, працю, завдяки уважності та готовності поспостерігати і зрозуміти. Часто кажемо, що знайшли односторонців у якійсь справі чи в погляді на життя. Це означає, що спосіб мислення цієї людини збігається з нашим. Це зближення зазвичай є взаємним. Так і у згаданому псалмі говориться про те, що Богові відомі наші найпотаємніші бажання: *Ти мене випробував, Господи, і*

знаєш. Знаєш мене, коли сиджу і встаю я. Думки мої здаля розумієш (Пс 139,1-2). Тепер крок за нами!

Які ж вони думки Божі? *Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини.* Ісус пішов ще далі. Він не лише прийняв людський спосіб мислення, а й взяв наше тіло з усіма його немочами і недоліками. Ми віримо в Бога, який добре знає наші думки, бажання, знає, як це – бути людиною. А ми думаємо, що вже *зірвали джекпот, вважаючи за здобич* те, що маємо віру в Бога, наше Хрещення!

Господь розуміє, наскільки людям непросто стати однодумцями Бога. Він дає нам як приклад і підтримку свою Матір – Марію, Різдво якої ми сьогодні святкуємо. *Ось я Господня слугиня: нехай зо мною станеться по твоєму слову!* Уже від моменту Благовіщення (можливо, набагато раніше) Богородиця довірилася Божому Слову, прийняла вигляд слуги. Вона, Непорочно Зачата, Матір і Діва, не вважала свою особливість власним здобутком. Чи хочемо вчитись у Марії? На весіллі у Кані Галилейській вона поділилась своїм секретом однодумності з Богом: *Що лиш скаже вам, – робіть* (Ів 2,5).

22 вересня

Середа

2Кор 13, 3-13

Мр 4, 35-41

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге послання апостола Павла до Коринтян 13, 3-13

Браття, ви бо шукаєте доказу, що у мені говорить Христос, який супроти вас не безсильний, а сильний між вами. Його ж розп'ято з-за немочі, але він живе з Божої сили. Та й ми, хоч і немічні в ньому, однак будемо з ним жити з Божої сили супроти вас. Досліджуйте самих себе, чи ви у вірі; випробуйте самих себе. Хіба не знаєте самі по собі, що Ісус Христос у вас перебуває? Хіба ви не випробувані! Та, сподіваюся, ви спізнаєте, що ми не є невипробувані.

Ми молимося до Бога, щоб ви ніякого зла не чинили, - не, щоб ми з'явились випробувані, але щоб ви добро чинили, навіть якби ми самі з'явилися невипробувані. Бо ми не можемо нічого проти правди, а лиш за правду. Ми бо радуємося, коли ми немічні, ви ж - міцні. Власне про це ми й молимося, про вашу досконалість.

Тому й пишу вам це, не бувши поміж вами, щоб, коли прийду, не вживати строгости силою влади, яку дав мені Господь на те, щоб будувати, а не руйнувати. А втім, брати, радійте, прагніть до досконалости, підбадьорюйтеся, будьте однієї думки, живіть мирно, і Бог любови та миру буде з вами.

Вітайте один одного святим цілунком. Всі святі вас вітають.

Благодать Господа Ісуса Христа й любов Бога і причастя Святого Духа з усіма вами!

Євангеліє від Марка 4, 35-41

Того ж дня, як настав вечір, він їм і каже: Перепливімо лишень на той бік!

І zostавивши народ, беруть його з собою, так як і був у човні; а були й інші човни з ним. І знялася хуртовина, ще й з вітром, і хвилі линули у човен, отож уже наповнювався. А він був на кормі, - спав на подушці. Вони будять його і кажуть йому: Учителю, тобі байдуже, що гинемо?

Тоді він устав, погрозив вітрові і сказав до моря: Замовкни! Ущухни! І затих вітер, і залягла велика тиша. Тоді сказав до них: Чого ви такі боязкі? Ще досі не маєте віри?! страх великий огорнув їх, і вони казали один до одного: Хто це такий, що йому вітер і море послухні?

Розважання від Скинїї

Ісус був на кормі, спав на подушці в човні. Навколо лютувала буря, хвилі наповнювали човен. Учні думали, що вже гинуть.

Ісус навчає своїх учнів довіри до Бога. Усе, що відбувається навколо, ззовні – хоч би і буря – є в Божих руках. Ісус є поруч і в добру погоду, і в шторм. У важких ситуаціях Бог є особливо близько. Він усе бачить і все знає. Більше того, він бажає добра і щастя своїм дітям, знає, як буде найкраще. Учні злякались і запанікували. У подібній ситуації був пророк Йона. Він не хотів виконувати Божу волю, іти у Ніневію, тому поплив човном у протилежну сторону. Коли знялася сильна буря і ніяк не заспокоювалася, така, що всі інші молилися, як вміли, а Йона спав всередині корабля. Він точно знав, що всяка буря є в Божих руках, як і життя кожної людини. Йона був пророком і знав Бога. Учні Ісуса не знали Бога так, як Йона, боялись і дивувались, що вітер і море послухні Сину Божому.

Ісус навчає своїх учнів терпеливості. Він не поспішає на перший їхній крик про допомогу. Як людина, Він собі спить, втомлений від свого служіння вдень та молитви вночі. Як Бог, Він використовує цю нагоду, щоб перевірити їхню віру. Ісус докоряє учням, що ще досі не мають віри, після всіх побачених чудес продовжують боятися. Докоряє, але не залишає, допомагає, робить ще одне чудо, щоб цю віру збільшити.

Бог є вірним. Він не байдужий до своїх дітей. Кожного разу приходить на допомогу, коли Його кличуть. Допомагає, але не завжди так, як ми очікуємо, і не завжди тоді, коли би нам хотілось. Він терпеливий, діє у відповідний час. Його мудрість понад людську уяву. Богові не байдуже коли хтось гине. Найбільший біль Його серця в тому, що Його діти відкидають спасіння, гублять власні душі.

23 вересня

Четвер

Гал 1, 1-10.20-2,5

Мр 5, 1-20

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Галатів 1, 1-10.20-2,5

Браття, Павло, апостол - не від людей і не через посередництво чоловіка, а через Ісуса Христа і Бога Отця, що воскресив його із мертвих, і всі брати, що зо мною, Церквам Галати.

Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа, що дав себе самого за гріхи наші, щоб визволити нас від цього віку злого за волею Бога й Отця нашого, якому слава на віки вічні! Амінь.

Дивуюся, що ви так швидко покинули того, хто вас покликав Христовою благодаттю, і перейшли на іншу євангелію; не те, щоб вона була справді інша, але деякі баламутять вас, бажаючи перемінити Євангелію Христову. Та коли б чи ми самі, чи ангел з неба проповідували вам іншу, більше за те, ніж ми вам проповідували були, нехай буде анатема!

Як ми казали перше, так і нині повторюю: Коли хтось вам проповідує іншу Євангелію, ніж ту, що ви прийняли, - нехай

буде анатема! Хіба я отим запобігаю ласки у людей чи в Бога? Хіба намагаюся людям подобатися? Якби я ще й людям хотів подобатися, я не був би Христовим слугою.

Те, що пишу вам, то ось перед Богом, що не обманюю. Потім пішов у сторони сирійські та кілійські; на обличчя ж мене не знали Церкви Юдеї, що у Христі. Вони лиш чули, що той, хто колись гонив нас, тепер проповідує ту віру, яку колись руйнував, і прославляли заради мене Бога.

Згодом, по чотирнадцятьох роках, я знову пішов у Єрусалим з Варнавою, взявши з собою і Тита. А пішов я туди за об'явленням і появив їм Євангелію, яку проповідую між поганями, особливо знатнішими, чи, бува, не дарма труджуся чи трудився. А й Тит, що був зо мною, будши греком, не був примушений до обрізання. А щодо облудних братів влазнів, які крадькома пролізли, щоб підглядати нашу свободу, що її маємо в Ісусі Христі, щоб нас поневолити, ми їхньому велінню не поступилися ні на хвилину, щоб правда Євангелії залишилася у вас.

Євангеліє від Марка 5, 1-20

Перевезлись вони на той бік моря, в країну Геразинську. І коли з човна він вийшов, відразу перестрів його чоловік з гробу, що мав у собі нечистого духа. Він перебував у гробах, і ніхто навіть ланцюгом не міг його зв'язати; - раз-у-раз його зв'язували кайданами та ланцюгами, але він розривав ланцюги і трощив кайдани, й ніхто не міг його уловити.

Днями і ночами, завжди перебував він по гробах та горах, кричав і товк себе камінням. Побачивши здалека Ісуса, він прибіг, уклонився йому і закричав великим голосом: Що мені, та й тобі, Ісусе, Сину Всевишнього Бога? Заклинаю тебе Богом: Не муч мене! Бо він сказав до нього: Вийди, нечистий душе, з цього чоловіка! Ще й спитав його: Як тебе звати? Той же відрік: Легіон - мені ім'я, багато бо нас! І благав його вельми, щоб не виганяв їх з краю.

А було там на узгір'ї велике стадо свиней, що паслося собі. Тож удалися до нього з проханням: Пошли нас у тих безрогих, щоб ми ввійшли в них. І дозволив він їм. І вийшовши, нечисті духи ввійшли у свиней, тож кинулось стадо - близько дві тисячі! - з кручі у море та й потопилось у морі.

А пастухи їхні повтікали й порозповідали про те в місті та по селах, - то й повиходили побачити, що сталося. Приходять вони до Ісуса та й бачать біснுவатого; сидить одягнений, при здоровому глузді, - той, що мав у собі легіон, - і полякались. І розповіли їм очевидці, як воно сподіялося з біснуватим, а й про безрогих. Тож просили його, щоб вийшов з їхніх околиць.

І коли сідав у човен, заходився його просити колишній біснуватий про змогу бути при ньому. Ісус же йому не дозволив, а сказав до нього: Іди до свого дому, до своїх, і повідай їм, що Господь зробив для тебе і як змилосердивсь

над тобою. Пішов він і взяв проповідувати у Десятимісті те, що зробив йому Ісус, - отож чудувалися всі.

Розважання від Скинії

Ісус зустрічає біснுவатого. Люди, які жили в тій місцевості, не могли з ним справитися. Зв'язували його кайданами і ланцюгами, а він розривав їх і виривався. Ніхто не міг його вгомонити. Ніхто не міг йому допомогти повернутися до нормального життя. Біснуватий постійно створював проблеми. Водночас він був переконливим свідченням існування зла – не просто природної недосконалості, а духовного світу, надприродного, зла, яке є особою. Зла, з яким людськими силами не справитися. Існування такого духовного зла доводить існування добра, Бога, який є сильнішим за це зло. Бо якби не було Бога, який стримує і обмежує зло, то воно би знищило світ.

Ісус виганяє бісів і визволяє біснуватого. Ісусові для цього не потрібно ланцюгів чи кайданів. Достатньо слова, наказу. Навіть найбільше зло не може встояти перед Ісусом. Багато зла є у світі крім біснуватих. Тим, хто боїться зла, не може з ним справитися своїми силами, Ісус дає надію. Достатньо Його запросити і Він прийде. Там, куди Він приходить, зло втихомирюється. А коли Він наказує, зло відступає. Страх змінюється радістю.

Але люди Геразинської країни не відчули радості. Ще більший страх до них прийшов. До свого біснуватого вони вже звикли. А Ісуса, який міг визволяти від злих духів, вони

не знали. І не захотіли знайомитися. Не захотіли змінюватися, відректися від не такого помітного, повсякденного зла, яке чинили. Не захотіли розкаятися. А тут ще й така втрата – ціле стадо свиней пропало. Не вважали спасіння біснுவатого важливішим за втрату свиней. Тож просили Ісуса піти від них.

Ісус нічого їм не каже. Не докоряє і не вмовляє. Ісус ніколи не нав'язується і завжди поважає волю і вибір людини. Ісус не розчаровується в тих людях і не зневірюється щодо їхнього навернення. Він залишає їм на свідоцтво колишнього біснுவатого. Посилає його до свого дому і до своїх рідних, щоб свідчити їм про Бога. Той, кого вони роками бачили біснуватим,– одягнений і при здоровому глузді, проповідує їм про Ісуса і спасіння від Бога.

24 вересня

П'ятниця

Гал 2, 6-10

Мр 5,22-24.35 - 6,1

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Галатів 2, 6-10

Браття, щождо тих, які вважалися за знатних, - якими вони тоді були, мені байдуже; Бог не дивиться на обличчя людини, - мені ті знатні нічого не добавили. Навпаки, побачивши, що проповідь Євангелії для необрізаних повірена мені, як Петрові для обрізаних, - бо той, хто допомагав Петрові в апостольстві між обрізаними, допомагав і мені між поганами, - і визнавши дану мені благодать, Яків, Кифа та Йоан, що вважалися стовпами, на знак єдності дали мені й Варнаві правиці, щоб ми йшли до поган, вони ж до обрізаних; тільки щоб ми про вбогих пам'ятали, що я власне і намагався робити.

Євангеліє від Марка 5,22-24.35 - 6,1

Аж ось приходять один із старшин синагоги, Яір на ім'я, а побачивши його, упав йому до ніг і благав його вельми, кажучи: Дочка моя вже на сконі. Прийди, поклади лишень на неї руки, щоб вилежала й жила. Тож пішов з ним. Слідом же за ним ішло багато люду, що тиснувся до нього.

Коли він ще говорив, приходять від старшини синагоги й кажуть: Дочка твоя померла, навіщо клопочеш Учителя? Але Ісус, почувши слово, що ті сказали, промовив до старшини синагоги: Не бійся! Тільки віруй. І не дозволив іти нікому з собою, окрім Петра, Якова та Йоана, брата Якова.

Приходять вони до старшини синагоги в хату, - бачить він метушню і тих, що ридали й голосили вельми. Увійшов же й каже: Чого метушитесь і плачете? Не померло дівча, спить воно! І насміхались з нього. Він же відсторонив усіх, узяв батька дівчати та матір і тих, що з ним були, та й увійшов, де дівча лежало. Взявши ж дівча за руку, сказав до нього: Таліта кум - що значить у перекладі: Дівчино, кажу тобі, встань! І притьмом устало дівча й почало ходити, - років же дванадцять мало, - і нараз охоплені були всі дивом-дивенним. Та повелів їм суворо, щоб ніхто про те не довідався, - і наказав дати їй їсти.

І вийшовши звідти, прибув у свою батьківщину, а слідом за ним пішли й його учні.

Розважання від Скинїї

Чи пережив я в житті якесь горе? Якесь розчарування? Якусь страшну трагедію? Може, у когось помер хтось близький, може, когось хтось залишив, може, зрадили найближчі? Може, я незадоволений своїм життям, загублений і не знаю, що робити? Кожен має щось, що його болить, бо неможливо жити в цьому житті і не бути зраним, діткнути наслідком первородного гріха. Кожен з

нас відчуває на собі його згубний вплив.

Потім, як дамо собі відповідь на це питання, важливо собі поставити друге: що я з цим роблю? Як собі раджу з болем, який мені вже став близький, такий рідний, що не уявляю, як би я без нього був? Я вже й забув, що то значить бути щасливим, якщо б цей біль був зцілений... Можна цей біль приглушити, і це наша природна реакція як людей. Приглушуємо біль чи вдаємо, що його нема, чи його ростимо в собі, плакаємо. Іншим про нього розказуємо або замикаємось. А Господь нам нині показує те, що хоче, щоб ми з тим всім прийшли до Нього, щоби не шукали розради в інших речах чи людях, а з нашою дочкою, яка вмирає. Тією дочкою може бути біль, неміч, слабкість, гріх, кризи. Щоб з тим всім приходили до Нього на молитву, і в молитві все віддавали і довіряли Йому, терпеливо чекаючи на Його, тобто на Божу реакцію. Віддаючи ту свою дочку, чекаймо терпеливо на реакцію Господа, Він знає час і місце, коли і де треба прийти й що зцілити. Не будьмо богами: не вказуймо Богові, що має робити, а покійно Йому довірмось. Тоді побачимо чудо, коли дозволимо Богу себе застати зненацька, якщо дозволимо Йому діяти за Його, а не за нашу логікою речей. Він є *Бог – не мертвих, але живих!* (Мт 22, 32). Господь зцілить навіть те, що в мені може вже здаватись мертвим, на що я вже сам не маю надії і що вже сам поховав.

Довірся Ісусу, не бійся прийти до Нього: Він не зрадить, не

полишить, а ввійде до дому твого життя і серця. Водночас будь готовий, що коли Господь прийде, то треба слухати Його і діяти, як Він каже, а не як ти хочеш, щоб Він діяв.

25 вересня

Субота перед

Воздвиженням

1Кор 2, 6-9

Мт 10,37 - 11,1

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше послання апостола Павла до Коринтян 2, 6-9

Браття, ми ж говоримо про мудрість між досконалими, - не про мудрість цього віку, ані про мудрість князів цього віку, що загибають; але говоримо про мудрість Божу в тайні, закрити, що її Бог призначив перед віками нам на славу; її ніхто з князів цього віку не спізнав, бо коли б спізнали, то не розп'яли б Господа Слави, але, як написано: «Те, чого око не бачило й вухо не чуло, що на думку людині не спало, те наготував Бог тим, що його люблять.»

Євангеліє від Матея 10,37 - 11,1

Сказав Господь: Хто любить батька або матір більше, ніж мене, той недостойний мене. І хто любить сина або дочку більше, ніж мене, той недостойний мене.

Хто не бере свого хреста й не йде слідом за мною, той недостойний мене. Хто своє життя зберігає, той його

погубить; а хто своє життя погубить задля мене, той його знайде.

Хто вас приймає, той мене приймає; а хто мене приймає, той приймає того, хто мене послав. Хто приймає пророка, тому що він пророк, той одержить пророчу нагороду, і хто приймає праведного, тому що він праведний, той одержить праведничу нагороду. Хто напоїть, як учня, одного з цих малих тільки кухликом холодної водиці, істинно кажу вам, той не втратить своєї нагороди.”

Коли Ісус скінчив настановляти дванадцятьох своїх учнів, пішов звідти навчати й проповідувати по містах їхніх.

Розважання від Скинї

Чи потрібно любити батька, матір, сина, дочку? Так, звичайно. Потрібно їх любити сильно. Але якщо їх любити більше, ніж Бога, до добра це не доведе. Тільки в Бога можна навчитися любити так, щоб не зашкодити, щоб поважати і не забирати свободу. Скільки є дітей, яких любили, яким догоджали, давали їм усе найкраще, не змушували вчитися і виконувати різні обов'язки. Подорослішавши, вони продовжують вимагати до себе такого ставлення, не здатні співчувати і допомагати батькам. А скільки є дітей занадто вихованих, дисциплінованих і стриманих, які живуть під тиском і контролем спочатку батьків, а потім самих себе. Не вміють розслабитися, радіти життю. Скільки матерів не готові відпускати своїх дорослих синів жити своїм життям, різними

способами їх утримують біля себе і відганяють усіх, хто, на їхню думку, становить загрозу...

Коли Бог для людини стане на першому місці, усе інше поступово стане на свої місця. Не можуть діти бути для батьків важливішими за Бога. Так само і батьки для дітей.

Є одна дорога до спасіння – взяти свій хрест і йти за Ісусом. Взяти відповідальність за своє життя, не нарікати і не жалітися. Робити те, що можливо, а у тому, що неможливо, довіряти Богові. Ісус говорить парадоксальні речі, які важко зрозуміти без Божої благодаті. Хто своє життя зберігає, той його погубить, а хто не жаліє свого життя для виконання Божої волі, витрачає його для Ісуса, той його знайде. Хрест не є занадто важким, якщо нести його з Ісусом. І виконання Божої волі є можливим, якщо розраховувати не тільки на свої сили, а і на Божу благодать, допомогу ближніх, ангелів та святих, що на небі.

Кожну справу милосердя щодо іншої людини Господь бачить. Він готовий нагородити навіть за те, що людина напоїть спраглою кухликом холодної води. Хто приймає людину, бо вона є учнем Ісуса, слухає її слова, нагодує, напоїть, подбає про її потреби, отримає від Бога нагороду.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com